

רָא אֶת־יִשְׁבַּע סִיְהָרָא לְגַבֵּי שְׁמַשָּׁא. דָּא
 אַכְסִיף מִקְמֵי דָא. סִיְהָרָא אָמְרָה (שיר השירים)
 אֵיכָה תִרְעָה. שְׁמַשָּׁא אָמְרָה (שם) אֵיכָה
 תְּרַבִּיץ בְּצִהְרִים. שְׂרָגָא זְעִירָא אֵיכָדִין צִהִיר
 בְּצִהְרִים. (שם) שְׁלֵמָה אֶהֱיָה כְּעוֹטְיָהּ אֵיכָדִין
 בְּכַסּוּפָא. כְּדִין אֲזַעִירַת גְּרָמָה לְמַהוּי רִישָׁא
 לְתַתָּאי. דְּכַתִּיב צָאי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן. אָמַר
 לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זִילִי וְאֲזַעִירִי גְרָמָךְ.
 וּמַתְמָן לִית לָהּ נְהוּרָא בַר מִשְׁמַשָּׁא.

דְּבִקְדָמִיתָא הוּוּ יִתְבִי כְּחֻדָּא
 בְּשִׁקּוּלָא. לְבַתֵּר אֲזַעִירַת גְּרָמָה בְּכָל אַנּוּן
 דְּרִגִין דִּילָהּ, אַף עַל גַּב דְּאִיהִי רִישָׁא
 עֲלִיָּהּ. דְּהָא לִית אַתְתָּא בְּרַבּוּיָא בַר
 בְּבַעֲלָהּ כְּחֻדָּא. אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל יְהוּ"ה.
 וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן אֱלֹהִיִּים סוּף כָּל דְּרִגִין
 סוּפָא דְּמַחְשְׁבָהּ. בְּקִדְמִיתָא אַתְרֵשִׁים אִיהוּ
 לְעִילָא בְּאַתּוּן דְּשָׂמָא קִדְשָׁא, אֶת רְבִיעָא
 דִּילָהּ. וּלְבַתֵּר אֲזַעִירַת גְּרָמָה לְאַתְקֵרִי
 בְּשָׂמָא דְּאֱלֹהִים.

וְעַם כָּל דָּא סִלְקָא לְכָל סְטֵרִין לְעִיל בְּאֶת ה'
 בְּחַבּוּרָא דְּאַתּוּן דְּשָׂמָא קִדְשָׁא. לְבַתֵּר
 אַתְפְּשְׁטוּ דְּרִגִין מִסְטֵרָא דָּא וּמִסְטֵרָא דָּא.
 דְּרִגִין דְּאַתְפְּשְׁטוּ מִסְטֵרָא דְּלַעִיל (דְּלַעִלָא) אֶקְרוּן
 מְמַשְׁלַת הַיּוֹם. דְּרִגִין דְּאַתְפְּשְׁטוּן מִסְטֵרָא
 דְּתַתָּא (דְּלַתָּא) אֶקְרוּן מְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה. וְאֶת
 הַכּוֹכְבִים שָׂאֵר חִילִין (תְּחִילִין) וּמִשְׁיֵרִין דְּלִית
 לוֹן חוּשְׁפְּנָא דְּכֻלְהוּ תְּלִין בְּהוּא רְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם חֵי הַעוֹלָמִים. דְּכַתִּיב וַיִּתֵּן אוֹתָם
 אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. דָּא
 אָרֶץ עֲלָאָה לְתַתָּא כְּדוּגְמָא דָּא חֵי הַעוֹלָמִים.
 וְדָא לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא אָרֶץ תַּתָּא
 כְּדוּגְמָא דְּלַעִיל.

רָא הַתִּישְׁבָה הַלְכָנָה אֲצֵל
 הַשֶּׁמֶשׁ. זו הַתְּבִישָׁה מִלְּפָנָי זו.
 הַלְכָנָה אָמְרָה (שיר א) אֵיכָה תִרְעָה.
 הַשֶּׁמֶשׁ אָמְרָה (שם) אֵיכָה תְּרַבִּיץ
 בְּצִהְרִים. גַּר קָטָן אֵיךְ מֵאִיר
 בְּצִהְרִים? (שם) שְׁלֵמָה אֶהֱיָה
 כְּעוֹטְיָהּ, אֵיךְ אֶהֱיָה כְּבוֹשָׁה? אֲזַ
 הַקְּטִינָה עֲצָמָה לְהִיּוֹת רֹאשׁ
 לַתַּחְתּוֹנִים, שְׁכַתּוּב צָאי לָךְ
 בְּעַקְבֵי הַצֹּאן. אָמַר לָהּ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לְכִי וְהַקְּטִינִי אֶת
 עֲצָמָךְ.

וּמִשָּׁם אֵין לָהּ אוֹר, רַק מִהַשֶּׁמֶשׁ.
 שְׁבַתְחָלָה הִיוּ יוֹשְׁבִים כְּאַחַד
 שְׁקוּלִים, אַחַר כֵּן הַקְּטִינָה אֶת
 עֲצָמָה בְּכָל אוֹתָם דְּרִגּוֹת שְׁלָהּ,
 אַף עַל גַּב שְׁהִיא רֹאשׁ עֲלֵיהֶם,
 שְׁהִי אֵין אֲשֶׁה בְּגִדְלוֹת רַק עִם
 בְּעִלָּהּ כְּאַחַד. אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל -
 יְהוּ"ה. וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן -
 אֱלֹהִיִּים, סוּף כָּל הַדְּרִגּוֹת, סוּף
 הַמַּחְשְׁבָהּ. בַּהֲתַחֲלָה נִרְשַׁם הוּא
 לְמַעַלָּה בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֶּׁם
 הַקְּדוֹשׁ הָאוֹת הַרְבִּיעִית שְׁלוֹ,
 וְאַחַר כֵּן הַקְּטִינָה עֲצָמָה לְהַקְרִיא
 בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים.

וְעַם כָּל זֶה עוֹלָה לְכָל הַצְּדָדִים
 לְמַעַלָּה בְּאוֹת ה' בְּחַבּוּר
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֶּׁם הַקְּדוֹשׁ. אַחַר
 כֵּן הַתְּפִשְׁטוּ דְּרִגּוֹת מִצַּד זֶה
 וּמִצַּד זֶה. הַדְּרִגּוֹת שֶׁהַתְּפִשְׁטוּ
 מִצַּד שְׁלֵמָעֵלָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלַת
 הַיּוֹם, וְהַדְּרִגּוֹת שֶׁהַתְּפִשְׁטוּ מִצַּד
 שְׁלֵמָטָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה.
 וְאֶת הַכּוֹכְבִים - שָׂאֵר הַצְּבָאוֹת
 וְהַמַּחְנוֹת שָׂאֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן,
 שְׁכָלֶם תְּלוּיִים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם חֵי הַעוֹלָמִים, שְׁכַתּוּב
 וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ - דָּא
 אָרֶץ עֲלָאָה לְתַתָּא כְּדוּגְמָא דָּא חֵי הַעוֹלָמִים.
 וְדָא לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא אָרֶץ תַּתָּא
 כְּדוּגְמָא דְּלַעִיל.

מלכותא דדוד. אתתקן ביומא דא (נדא הוא) רגלא וסמכא רביעאה דכורסייא, אתתקנו אתון ואתיישרו על דוכתייהו. ועם כל דא, עד יום שתיתאה דאתתקן דיוקנא דאדם תקונא כדקא יאות לא אתיישב בדוכתייה. וכדין אתתקן פורסייא עלאה וכורסייא תתאה. ועלמין פלהו אתיישבו בדוכתייהו. ואתון פלהו אתתקנו (דף כ"ע"ב) על גלגלוי בפשיטו דטופסירא דקוטררא.

יומא רביעאה איהו יומא מאיס מבונים כמה דאת אמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים א) בני אמי נחרו בי. דהא נהורא דא אזעירת גרמה ונהירו דילה. וקליפין אתקנו על דוכתייהו. כל אנון נהורין דנהרין פלהו תליין בהאי רקיע השמים לאתקנא בהו כורסייא דדוד. אלון נהורין מצירין ציורא דלתתא לאתקנא ציורא דכלהו דאנון בכללא דאדם ציורא פנימאה. דכל ציורא פנימאה אקרי הכי. ומהכא כל ציורא דאתפליל באתפשטו דא אקרי אדם. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לד) אדם אתם. אתם קרוין אדם ולא שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות.

וכר רוחא אקרי אדם. רוחא דסטר קדישא גופא דילה לבושא (דאדם) איהו. ועל דא כתיב, (איוב י) עור ובשר תלבישני וגו' בשרא דאדם לבושא איהו. ובכל אתר פתיב בשר אדם, אדם לגו. בשר לבושא דאדם גופא דילה. טסירין דלתתא דאתתקן בהתוכא דרוחא דא. אצטיירו מגייה ציורין דאתלבשן בלבושא אחרא. פגון ציורא דבעירי דכין (דברים יד) שור שיה כשבים ושה עזים איל וצבי ויחמור וגו' אנון דבעין לאתפללא בלבושא

מלכות דוד התתקנה ביום זה (וזה הוא) רגל ותמיכה רביעית של הפסא, התתקנו האותיות והתשרו על מקומן. ועם כל זה, עד היום הששי שהתתקנה דמות האדם תקון פראוי, לא התנישב במקומו, ואז התתקן פסא עליון וכסא תחתון, והעולמות כלם התישבו במקומם, וכל האותיות התתקנו על גלגליהם בהתפשטות של תפיסת הקשר. ויום רביעי הוא יום מאוס

מבונים, כמו שנאמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים. זהו שכתוב (שיר א) בני אמי נחרו בי. שהרי אורה זו הקטינה עצמה והאור שלה, והקלפות נתקנו על מקומם. כל אותם המאורות שמאירים, כלם תלויים ברקיע השמים הזה להתקין בהם פסא דוד (מלכות).

המאורות הללו מצירים ציור שלמטה להתקין ציור של כלם שהם בכלל של אדם, ציור פנימי. שכל ציור פנימי נקרא כף. ומכאן שכל ציור שנכלל בהתפשטות זו נקרא אדם. זהו שכתוב (יחזקאל לד) אדם אתם, אתם קרויים אדם ולא שאר עמים עפ"ם.

וכר רוח נקראת אדם. רוח של צד קדשה גופו הוא לבוש [של אדם], ועל זה כתוב (איוב י) עור ובשר תלבישני וגו'. בשר של אדם הוא לבוש. ובכל מקום כתוב בשר אדם, אדם לפנים. בשר, לבוש האדם גופו. רוחות שלמטה שנתכים בהתוף של רוח זו הצטיירו ממנו ציורים שהתלבשו בלבוש אחר, כמו ציור של בהמות טהורות, (דברים יד) שור שיה כשבים ושה עזים איל וצבי ויחמור וגו'. אותם שצריכים להכלל בלבוש של